

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

29 iunie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Toma Nadejda

Judecători – Boico Victor, Țurcan Anatolie, Timofti Vladimir, Bejenaru Iurie

judecând, fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, recursurile ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Țurcanu Svetlana, de către avocatul Medeleanu Roman în numele inculpatului, de către inculpat, precum și de către Siloci Evghenii și Siloci Elena în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 septembrie 2020, în cauza penală în privința lui,

*Siloci Andrei xxxx, născut la xxxxx, originar
din xxxxx, domiciliat în xxxxx*

Termenul examinării cauzei:

Prima instanță: 30.05.2016-15.01.2018;

Instanța de apel: 18.04.2018-07.05.2018;

Instanța de recurs: 03.01.2019 – 19.02.2019;

Instanța de apel: 28.05.2019 – 11.09.2020;

Instanța de recurs: 14.12.2020–29.06.2021.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 15 ianuarie 2018, Siloci Andrei a fost condamnat în baza art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, la 4 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a exercita activitate în domeniul circulației substanțelor narcotice pe un termen de 5 ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Cererea procurorului privind încasarea cheltuielilor judiciare a fost respinsă ca neîntemeiată.

2. Potrivit ordonanței de punere sub învinuire și rechizitoriului Siloci Andrei, a fost acuzat de faptul că urmărind scopul obținerii unui profit nejustificat, rezultat din transportarea și vânzarea substanțelor narcotice, a aderat la un grup criminal organizat pentru a comite mai multe infracțiuni legate de circulația substanțelor narcotice. În scopul realizării intenției criminale și atingerii rezultatului scontat, în urma unei înțelegeri prealabile și împreună cu alte persoane, care nu au fost identificate, având repartizate în prealabil rolurile și dispunând de un plan bine structurat, au stabilit o schemă

infracțională de dobândire a drogurilor, transportarea lor pentru comercializare la un preț mai mare de către alți membri ai grupării criminale.

La 21 aprilie 2016, inculpatul Siloci Andrei, cu automobilul "Dacia Logan", n.î. XXX XXX, s-a deplasat în s. Andrușul de Jos, r-nul Cahul, de unde a procurat aproximativ 1771 gr. de marihuană, ambalată în șase pachete de polietilenă și scotch, le-a tănuit sub căptușeala ușilor din spate ale automobilului și le-a transportat în mun. Chișinău, unde urma să le vândă la un preț mai mare.

Tot la 21 aprilie 2016, între orele 12.30-13.00, în rezultatul percheziției efectuate în mijlocul de transport menționat, stopat de către angajații INI al IGP, pe șos. Hâncești 145, mun. Chișinău, au fost ridicate drogurile - 1771 gr. de marihuană, ambalată în șase pachete de polietilenă și scotch, camuflate în ușa automobilului, ce constituie proporții deosebit de mari.

Conform raportului de expertiză chimică nr. xxxxxxxx din 04.05.2016, substanțele ridicate în cadrul percheziției automobilului „Dacia Logan”, n/î XXX XXX, din 21.04.2016, reprezintă marihuana, care se atribuie la substanțe narcotice cu cantitatea de 1771 gr. (252 gr.+261 gr.+266 gr.+251 gr.+357 gr.+384 gr.).

Ulterior, în rezultatul percheziției efectuate de către angajații INI al IGP, la 21 aprilie 2016, între orele 15.30-16.30, în apartamentul nr. xx din xx. Xxxxxxxx, mun. Chișinău, unde inculpatul domicilia temporar, în frigider și în odaie au fost depistate și ridicate droguri.

Conform raportului de expertiză nr. xxxxxxxx din 10.05.2016, substanțele ridicate în cadrul percheziției din apartamentul nr. xx din bd. Xxxxxxxx, mun. Chișinău, din 21.04.2016, reprezintă marihuana în cantitate de 0,938 gr., amfetamină în cantitate de 34,061 gr. și rășină de canabis în cantitate de 0,079 gr., în total constituind proporții deosebit de mari.

De către organul de urmărire penală inculpatul a fost învinuit de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 42 alin. (2), 46, 217¹ alin. (4) lit. b) și d) Cod penal, ca circulația ilegală a drogurilor, *etnobotanicelor sau analogilor acestora* în scop de înstrăinare, adică *producerea, prepararea, experimentarea, extragerea, prelucrarea, transformarea, procurarea, păstrarea, expedierea, transportarea, distribuirea sau alte operațiuni ilegale cu droguri sau cu analogi ai acestora*, săvârșite în scop de înstrăinare, ori înstrăinarea ilegală a drogurilor *sau analogilor acestora* de un grup criminal organizat *sau de o organizație criminală ori în favoarea acestora*, în proporții deosebit de mari.

Totodată, instanța a constatat că la 21 aprilie 2016, inculpatul Siloci Andrei se afla la volanul automobilului „Dacia Logan”, n.î. XXX XXX, pe care îl conducea, pentru prestarea serviciilor de taximetrie lui Negru Igor

Siloci Andrei a plecat în dimineața zilei de 21 aprilie 2016 din mun. Chișinău spre s. Andrușul de Jos, r-nul Cahul, unde a fost solicitat de către Negru Igor, pentru a-l aduce la Chișinău. Pe ultimul l-a luat de la locul

convenit, cu ceva bagaje, și s-au pornit înapoi spre Chișinău. La volanul automobilului s-a aflat în toată perioada de deplasare spre Chișinău Siloci Andrei, iar Negru Igor a fost pasager și a stat tot timpul pe bancheta din față a automobilului, acest fapt fiind confirmat de către ambii în ședința de judecată, prin declarațiile depuse.

În apropiere de mun. Chișinău, în regiunea Gării de Sud, cei doi au fost stopați de către colaboratorii organului de poliție. Li s-a propus să transmită/predea poliției substanțele interzise pe care le au, dar au refuzat și astfel, polițiștii (membrii echipajului de poliție, veniți la fața locului) au purces la efectuarea percheziției automobilului respectiv.

În ușile din spate ale automobilului „Dacia Logan”, n.î. XXX XXX , sub dispozitivele de plastic ale ambelor uși, au fost depistate câte trei pungi cu substanțe care, potrivit raportului de expertiză chimică nr. xxxxxxxx din 10.05.2016, constituie marihuana în cantitate de 1771 gr. (252 gr.+261 gr.+266 gr.+251 gr.+357 gr.+384 gr.).

Astfel, inculpatul Siloci Andrei transporta cu automobilul pe care îl avea în folosință pentru prestarea serviciilor de taximetrie, substanțe narcotice – marijuana – în cantitate de 1771 gr.

În conformitate cu prevederile Hotărârii Guvernului nr. 79 din 23.01.2006 privind aprobarea Listei substanțelor narcotice, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe depistate în trafic ilicit, precum și cantitățile acestora, la pct. 5 al Notelor, se stabilește că cantitățile deosebit de mari de substanțe narcotice, psihotrope și precursori, care au fost depistate în circulația ilegală, se consideră cantitățile ce depășesc cantitățile mari, iar potrivit pct. 7 din listă se consideră proporții mari cantitatea de marihuană uscată între 2,0 gr. - 200 gr. În speță, fiind vorba despre cantitatea de 1771 gr. (252 gr.+261 gr.+266 gr.+251 gr.+357 gr.+384 gr.), se atestă că această cantitate depășește proporțiile mari, 1771 gr. fiind mai mult decât 200 gr., astfel substanțele narcotice transportate de către Siloci Andrei reprezintă proporții deosebit de mari.

Pe lângă aceasta, s-a stabilit că, deși inculpatul este domiciliat în mun. Chișinău, xxxxxxxx, acesta a luat cu chirie un apartament situat în mun. Chișinău, bd. Xxxxxxxx , ap. xx, încheind un contract de locațiune cu Tanasoi Victoria în anul 2015, pe care îl avea încă în posesie și folosință la 21 aprilie 2016, data la care în apartament s-a efectuat percheziția. Deși contractul respectiv nu a putut fi cercetat în ședința de judecată, existența acestuia a fost confirmată atât de către inculpat, cât și de Tanasoi Victoria.

În urma efectuării percheziției în apartamentul nr. xx din bd. Xxxxxxxx , mun. Chișinău, de către colaboratorii organului de poliție care au participat la efectuarea actului de procedură respectivă, au fost depistate mai multe substanțe care, potrivit raportului de expertiză chimică nr. xxxxxxxxdin

10.05.2016, constituie marihuana, în cantitate de 0.938 gr, amfetamină în cantitate de 34,061 gr. și rășină de canabis în cantitate de 0.079 gr.

Prin urmare, substanțele narcotice depistate în apartamentul nr. xx din mun. Chișinău, bd. Xxxxxxxx , și în acest caz, aparțin inculpatului, care era posesorul apartamentului în calitate de locatar, în baza unui acord de locațiune dintre el și Tanasoi Victoria.

Deci, substanțele narcotice și anume marihuana în cantitate de 0.938 gr., amfetamină în cantitate de 34,061 gr. și rășină de canabis în cantitate de 0.079 gr., depistate în ap. xx situat în mun. Chișinău, bd. Xxxxxxxx , aparțineau lui Siloci Andrei, care era locatar al acestui apartament și care le păstra acolo.

Prin Hotărârea Guvernului nr. 79 din 23.01.2006 privind aprobarea Listei substanțelor narcotice, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe depistate în trafic ilicit, precum și cantitățile acestora, la pct. 7 se stabilesc proporțiile pentru marijuană uscată de până la 2,0 gr. ca fiind mici (găsite 0,938 gr.), pentru rășina de canabis între 0,05 gr.-0,5 gr. – proporții mari (găsite 0,079 gr.) și la pct. 27 amfetamină între 0,1gr.-1,0gr. - proporții mari (găsite 34,061 gr.).

Astfel, în urma percheziției din 21.04.2016 în ap. xxx din mun. Chișinău, bd. xxxxxxxx, au fost depistate droguri păstrate de către Siloci Andrei în următoarea formulă: *marijuana în cantități mici, rășina de canabis în cantități mari și amfetamină în cantități deosebit de mari.*

În acest sens prima instanță a notat că, la calificarea formulată de către acuzare, se atestă lipsa scopului de înstrăinare a substanțelor narcotice, lipsind probe certe care să dovedească că transportarea substanțelor respective era cu scop de înstrăinare. Or, acuzarea invocă argumentul care ar sprijini scopul înstrăinării substanțelor narcotice, prin împachetarea acestora în pungi diferite, această probă fiind una indirectă și de natură deductivă, care ar putea conduce la concluzia invocată de acuzare, dacă s-ar confirma și prin alte probe. În lipsa probelor, elementul subiectiv în varianta scopului de înstrăinare decade și invalidează calificarea făcută de către acuzare.

Astfel, acțiunile inculpatului au fost încadrate de către prima instanță în baza art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, conform indicilor calificativi: *păstrarea și transportarea drogurilor în proporții deosebit de mari.*

3. Sentința primei instanțe a fost atacată cu apeluri de către:

- procurorul în Procuratura pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale, Bacalîm Lilian, care a solicitat casarea sentinței contestate și pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatul să fie condamnat în baza art. art. 42 alin. (2), 46, 217¹ alin. (4) lit. b) și d) Cod penal la 12 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în domeniul circulației drogurilor pe un termen de 5 ani și încasarea cheltuielilor judiciare în beneficiul statului în sumă de 1700 lei.

- avocatul Patrașanu Radu-Ștefan, care a solicitat casarea sentinței contestate și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie achitat pe art. 217 alin. (4) lit. d) Cod penal, sau să-i fie stabilită pedeapsa conform prevederilor art. 90 Cod penal.

3.1 În motivarea cerințelor sale procurorul a indicat că:

- inculpatul transporta aceste droguri anume pentru a le înstrăina, or, modul de împachetare a lor în 6 pachete diferite și cantitatea acestora denotă intenția acestuia de a le înstrăina și nu a le consuma personal. Potrivit raportului de expertiză chimică nr. xxxxxxxx din 04.05.2016, substanțele ridicate în cadrul percheziției automobilului „Dacia Logan”, din 21.04.2016, reprezintă marijuana, care se atribuie la categoria substanțelor narcotice, cu cantitatea de 1771 gr., (252 gr.+261gr.+266 gr.+251 gr.+357gr.+384 gr);

- depistarea drogurilor în apartamentul în care domiciliul inculpatul, denotă faptul că erau păstrate cu scop de înstrăinare or, acesta nu putea păstra o cantitate în proporții deosebit de mari pentru consum propriu;

- păstrarea și transportarea drogurilor în scop de înstrăinare a fost probată, inclusiv prin depozițiile martorilor Gonța Anatolie, Tverdohleb Alexandru, Șaban Andrei și Verlan Ruslan;

- este neîntemeiată și soluția instanței de fond privind respingerea cererii de încasare a cheltuielilor judiciare din contul inculpatului, suportate la efectuarea expertizelor și a cheltuielilor logistice, care sunt obligatorii.

3.2. În motivarea cerințelor sale avocatul Patrașanu Radu-Ștefan a indicat că:

- instanța de fond nu a dat apreciere poziției apărării și argumentelor ce probează nevinovăția acestuia;

- instanța de fond a pus la baza sentinței de condamnare, în calitate de probe admisibile și pertinente, declarațiile colaboratorilor INI al IGP, aceștia fiind părți cointeresate în dosar;

- reieșind din circumstanțele cauzei, în coroborare cu probele existente, sentința de condamnare este bazată pe o opinie proprie și preconcepută a instanței de judecată, care nu este argumentată și fondată legal;

- martorii acuzării – colaboratori ai organului de urmărire penală - sunt părți cointeresate, iar declarațiile lor nu constituie temei de a justifica o posibilă condamnare a inculpatului. Mai mult, martorul Negru Igor a indicat că nu cunoaște nimic, doar că s-a aflat la fața locului, că și la domiciliul său au fost efectuate percheziții, astfel că depozițiile lui nu constituie temei de a atrage la răspundere penală inculpatul. Totodată, martorul Tanasoi Victoria a relatat că a încheiat cu inculpatul un contract de locațiune, iar martorul Siloci Andrei a comunicat că inculpatul locuia cu părinții și nu în apartamentul în care s-a efectuat percheziția, că acesta nu s-au aflat în cercuri de persoane care consumau, distribuiau sau înstrăinau droguri;

- alegațiile acuzării că inculpatul, urmărind scopul unui profit nejustificat, rezultat din transportarea și vânzarea substanțelor narcotice, a

aderat la un grup criminal organizat pentru a comite mai multe infracțiuni legate de circulația substanțelor narcotice nu au fost dovedite or, nici o probă nu confirmă atribuția acestuia la drogurile depistate;

- totodată, înstrăinarea ilegală a drogurilor, etnobotanicelor sau a analogilor acestora se consideră infracțiune consumată în momentul primirii acestor substanțe de către o altă persoană or, lipsește faptul însușirii și distribuirii cu obținerea cărorva foloase.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 07 mai 2018, apelul avocatului a fost respins, ca nefondat.

Apelul procurorului a fost admis, casată sentința în latura penală și pronunțată în această parte o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care:

Siloci Andrei a fost condamnat în baza art. 42 alin. (2), 46, 217¹ alin. (4) lit. b) și d) Cod penal, la 8 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a exercita funcții în domeniul circulației drogurilor pe un termen de 5 ani, cu executare în penitenciar de tip închis.

În rest sentința primei instanțe a fost menținută.

4.1. Instanța de apel a reținut că vinovăția inculpatului se confirmă integral prin probele administrate. Totodată, faptul păstrării drogurilor în apartamentul în care locuia inculpatul denotă că acestea erau păstrate cu scop de înstrăinare or, ultimul nu putea păstra o cantitate în proporții deosebit de mari pentru consum propriu.

Astfel, inculpatul transporta aceste droguri pentru a le înstrăina, ce se demonstrează prin modul de împachetare a lor și cantitatea acestora.

În această ordine de idei instanța de apel a remarcat că probele administrate atestă incontestabil și cert vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute la art. 42 alin. (2), 46, 217¹ alin. (4) lit. b), d) Cod penal, ca *circulația ilegală a substanțelor narcotice, adică transportarea, păstrarea și distribuirea substanțelor narcotice, de către un grup criminal organizat, în proporții deosebit de mari, în scop de înstrăinare.*

Cu referire la prevederile art. 229 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de apel a respins solicitarea acuzării privind încasarea cheltuielilor judiciare.

5. Decizia instanței de apel a fost atacată cu recursuri ordinare de către:

- procurorul în Procurorul în Procuratura de circumscriptie Chișinău, Devder Djulieta, care a solicitat casarea deciziei contestate în partea ce ține de neîncasarea cheltuielilor judiciare și dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

- avocatul Medeleanu Roman în numele inculpatului, care a solicitat casarea deciziei contestate și dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

5.1 În motivarea recursului declarat, procurorul a indicat că

- acuzarea a solicitat încasarea din contul inculpatului în beneficiul statului a cheltuielilor judiciare suportate la efectuarea rapoartelor de expertiză, în sumă de 1600 lei;

- în situația în care art. 229 alin. (1) Cod de procedură penală stipulează direct că inculpatul suportă cheltuielile judiciare, soluția de respingere a încasării acestor cheltuieli este neîntemeiată, fiind prezentată și dovada cheltuielilor suportate la efectuarea expertizelor judiciare;

- efectuarea cheltuielilor judiciare într-o cauză penală sunt provocate de săvârșirea unei infracțiuni, care impune desfășurarea urmăririi penale și a judecării cauzei pentru aplicarea legii penale celui care a comis-o, acestea fiind imputabile inculpatului condamnat pentru săvârșirea infracțiunii, temeiul juridic fiind fapta infracțională, în lipsa căreia astfel de cheltuieli nu s-ar fi suportat.

- obligația inculpatului condamnat de a suporta cheltuielile judiciare este principială, de vreme ce săvârșirea unei infracțiuni atrage în mod inevitabil desfășurarea urmăririi penale și a judecării cauzei pentru a i se aplica infractorului pedeapsa.

5.2 În motivarea recursului declarat, avocatul Medeleanu Roman în numele inculpatului a indicat că:

- instanța de apel a audiat în ședința de judecată inculpatul și a făcut mențiune la declarațiile martorilor Gonța Anatolie, Tverdohleb Alexandru, Șaban Andrei, Verlan Ruslan și Tanasoi Victoria, date în instanța de fond, însă nu i-a audiat pe viu, nu a apreciat declarațiile inculpatului, care nu a recunoscut vina în săvârșirea infracțiunilor incriminate, declarațiile lui nefiind descrise în hotărârea adoptată;

- simpla mențiune a declarațiilor martorilor acuzării, care nu au fost audiați pe viu în instanța de apel nu putea fi pusă la baza unei hotărâri de condamnare și contravine dreptului la un proces echitabil, probele urmând a fi administrate în fața inculpatului, în vederea unei dezbateri contradictorii;

- instanța de apel, rejudecând cauza și pronunțând o nouă hotărâre de condamnare a inculpatului în baza art. 42 alin. (2), 46, 217¹ alin. (4) lit. b) și d) Cod penal, care a fost recunoscut anterior vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute la art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, nu a respectat prevederile art. 419, 415 alin. (2¹) Cod de procedură penală și nu a audiat martorii acuzării, declarațiile cărora constituie o mărturie acuzatorie, susceptibilă să întemeieze în mod substanțial condamnarea inculpatului, ce contravine jurisprudenței CtEDO și prevederilor art. 24, 26 Cod de procedură penală, acuzarea fiind obligată după o hotărâre de recalificare a acțiunilor inculpatului, să prezinte în ședința de judecată probe în susținerea acuzației penale aduse, iar neprezentarea acestor probe este apreciată ca o nesusținere a acuzațiilor penale aduse inculpatului, în consecință acestuia fiindu-i lezat dreptul la un proces echitabil, garantat de art. 6 CEDO. Astfel, instanța de apel, fără a-și motiva și

argumenta soluția, tranșant a concluzionat asupra temeiniciei apelului acuzării;

- instanța de apel greșit a pus la baza hotărârii de condamnare declarațiile martorilor acuzării Gonța Anatolie, Tverdohleb Alexandru, Șaban Andrei, Verlan Ruslan. și Tanasoi Victoria, care nu au fost audiați în instanța de apel, fiind încălcat dreptul la apărare al inculpatului, lipsind alte probe care demonstra latura subiectivă a componenței de infracțiune – scopul de înstrăinare a substanțelor narcotice;

- concluziile despre vinovăția inculpatului sunt întemeiate pe presupuneri, care nu au fost înlăturate de acuzare;

- instanța de apel nu a motivat respingerea argumentelor apărării invocate în apelul declarat, indicând confuz că aceste nu sunt întemeiate.

6. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 19 martie 2019 au fost admise recursurile ordinare declarate, casată decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 07 mai 2018, și dispusă rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel în alt complet de judecată.

6.1. Pentru a decide astfel, instanța de recurs a reținut că instanța de apel nu a desființat total o sentință neîntemeiată legal, nu a apreciat fiecare probă separat, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, inclusiv cu circumstanțele concrete în fapt și drept invocate în rechizitoriu, neindicând motivele pentru care a respins dovezile și probele apărării.

Totodată, instanța de recurs a reținut că, instanța de apel și-a întemeiat concluziile pe probe neverificate în ședința de judecată a instanței de apel și neconsemnate în procesul-verbal, cum ar fi declarațiile date în instanța de fond de către martorii Gonța Anatolie (*vol. I. f.d. 186-187*), Tverdohleb Alexandru (*vol. I. f.d. 188-189*), Șaban Andrei (*vol. I. f.d. 190-191*), Verlan Ruslan (*vol. I. f.d. 192-187*), Stețco Alexandru (*vol. II. f.d. 88-89*), confirmarea că Siloci Andrei activează în cadrul SRL „Tinevga Grup” (*Vol. II. f.d. 43*).

Mai mult, instanța de apel a cercetat și consemnat în procesul-verbal declarațiile martorilor Gonța Anatolie (*vol. I. f.d. 48*), Tverdohleb Alexandru (*vol. I. f.d. 46*), Șaban Andrei (*vol. I. f.d. 47*), Verlan Ruslan (*vol. I. f.d. xx*), date în cadrul urmăririi penale și necercetate în ședința instanței de fond, fără a indica esența cercetării acestor probe noi și fără a le supune aprecierii conform prevederilor art. 101 Cod de procedură penală (*vol.11. f.d. 170*).

În continuare, instanța de recurs a remarcat că, instanța de apel nu și-a argumentat soluția despre respingerea cererii procurorului privind încasarea cheltuielilor judiciare în raport cu prevederile art. 385 alin. (1) pct. 14), 229 alin. (1) - (3), 397 pct. 5) Cod de procedură penală.

7. Rejudecând cauza, Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău prin decizia din 11 septembrie 2020 a respins apelul procurorului și a admis apelul

declarat de avocatul Patrașanu Radu Ștefan, în numele inculpatului Siloci Andrei, a casat sentința primei instanțe, inclusiv din oficiu în baza art. 409 alin. (2) Cod de procedură penală și a pronunțat o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care, Siloci Andrei a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal și în baza acestei legi i s-a stabilit o pedeapsă de 4 (patru) ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în domeniul circulației drogurilor pe un termen de 5 ani.

Cererea acuzatorului de stat privind recuperarea cheltuielilor judiciare în sumă de 1700 (una mie șapte sute) lei, a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

În conformitate cu art. 385 alin. (5) Cod penal s-a redus din pedeapsa stabilită lui Siloci Andrei pentru perioada de deținere în arest preventiv de la 21 aprilie 2016 până la 18 septembrie 2016 cu 150 de zile.

7.1. Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut argumentele invocate de către partea apărării în apelul declarat precum că, sentința în cauză este neîntemeiată deoarece, prin probele prezentate de către acuzare și examinate în instanța de fond, a fost pe deplin dovedită vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii incriminate, or, prima instanță apreciind unilateral și eronat circumstanțele de fapt și de drept, a pronunțat o soluție neîntemeiată în privința inculpatului Siloci Andrei.

În continuare, instanța de apel a notat că prima instanță a constatat altă faptă decât cea constată, și anume: *"...că inculpatul Siloci Andrei, este învinuit că, urmărind scopul obținerii unui profit nejustificat, rezultat din transportarea și vânzarea substanțelor narcotice, a aderat la un grup criminal organizat pentru a comite mai multe infracțiuni legate de circulația substanțelor narcotice. Astfel, în scopul realizării intenției criminale și atingerii rezultatului scontat, în urma unei înțelegeri prealabile și împreună cu alte persoane, care nu au fost identificate, având repartizate în prealabil rolurile și dispunând de un plan bine structurat, au stabilit o schemă infracțională de dobândire a drogurilor, transportarea lor pentru comercializare la un preț mai mare de către alți membri ai grupării criminale..."*, însă ulterior, prima instanță a constatat o altă faptă (*pct.60 pag.124, vol.II*), și anume că, *... la 21 aprilie 2016, inculpatul Siloci Andrei se afla la volanul automobilului „Dacia Logan”, n/î XXX XXX , pe care îl conducea, pentru prestarea serviciilor de taximetrie lui Negru Igor. Siloci Andrei a plecat în dimineața zilei de 21 aprilie 2016 din Chișinău spre r. Cahul, s. Andrușul de Jos, unde a fost solicitat de către Negru Igor, pentru a-l aduce la Chișinău. Pe ultimul l-a luat de la locul convenit, cu ceva bagaje și s-au pornit înapoi spre Chișinău. La volanul automobilului s-a aflat Siloci Andrei, iar Negru Igor a fost pasager pe bancheta din față a automobilului, acest fapt fiind confirmat de către ambii în ședința de judecată. În apropiere de mun. Chișinău, în regiunea Gării de Sud, cei doi au fost stopați de către colaboratorii organului de poliție și li s-a propus să*

transmită/predea poliției substanțele interzise pe care le au, dar au refuzat și astfel, polițiștii (membrii echipajului de poliție, veniți la fața locului) au purces la efectuarea percheziției automobilului respectiv. În ușile din spate ale automobilului „Dacia Logan”, n.î. XXX XXX , sub dispozitivele de plastic ale ambelor uși, au fost depistate câte trei pungi cu substanțe care, potrivit raportului de expertiză chimică nr. xxxxxxxx din 10.05.2016, constituie marijuana în cantitate de 1771 gr. (252 gr.+261 gr.+266 gr.+251 gr.+357 gr.+384 gr.). Astfel, inculpatul Siloci Andrei transporta cu automobilul pe care îl avea în folosință pentru prestarea serviciilor de taximetrie, substanțe narcotice – marijuana – în cantitate de 1771 gr.

În conformitate cu prevederile Hotărârii Guvernului nr. 79 din 23.01.2006 privind aprobarea Listei substanțelor narcotice, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe depistate în trafic ilicit, precum și cantitățile acestora, la pct. 5 al Notelor, se stabilește că cantitățile deosebit de mari de substanțe narcotice, psihotrope și precursori, care au fost depistate în circulația ilegală, se consideră cantitățile ce depășesc cantitățile mari, iar potrivit pct. 7 din listă se consideră proporții mari cantitatea de marihuană uscată între 2,0 gr. - 200 gr. În speță, fiind vorba despre cantitatea de 1771 gr. (252 gr.+261 gr.+266 gr.+251 gr.+357 gr.+384 gr.), se atestă că această cantitate depășește proporțiile mari, 1771 gr. fiind mai mult decât 200 gr., astfel substanțele narcotice transportate de către Siloci Andrei reprezintă proporții deosebit de mari.

Pe lângă aceasta, prima instanță a stabilit că, deși inculpatul este domiciliat în mun. Chișinău, str. Xxxxxxxx , ap. xx, acesta a luat cu chirie un apartament situat în Chișinău, str. Xxxxxxxx , ap. xx , încheind un contract de locațiune cu Tanasoi Victoria în anul 2015, pe care îl avea încă în posesie și folosință la 21 aprilie 2016, data la care în apartament s-a efectuat percheziția. Deși contractul respectiv nu a putut fi cercetat în ședința de judecată, existența acestuia a fost confirmată atât de către inculpat, cât și de Tanasoi Victoria. În urma efectuării percheziției în apartamentul nr. xx din mun. Chișinău, str. Xxxxxxxx, de către colaboratorii organului de poliție care au participat la efectuarea actului de procedură respectivă, au fost depistate mai multe substanțe care, potrivit raportului de expertiză chimică nr. xxxxxxxx din 10.05.2016, constituie marihuana, în cantitate de 0.938 gr, amfetamină în cantitate de 34,061 gr. și rășină de cannabis în cantitate de 0.079 gr.

Prin urmare, substanțele narcotice depistate în apartamentul nr. xx din mun. Chișinău, str. Xxxxxxxx, aparțin inculpatului, care era posesorul apartamentului în calitate de locatar, în baza unui acord de locațiune dintre el și Tanasoi Victoria. Deci, substanțele narcotice și anume marihuana în cantitate de 0.938 gr., amfetamină în cantitate de 34,061 gr. și rășină de cannabis în cantitate de 0.079 gr., depistate în ap. xx situat în Chișinău, str. Xxxxxxxx ,

aparțineau lui Siloci Andrei, care era locatar al acestui apartament și care le păstra acolo.

Prin Hotărârea Guvernului nr. 79 din 23.01.2006 privind aprobarea Listei substanțelor narcotice, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe depistate în trafic ilicit, precum și cantitățile acestora, la pct. 7 se stabilesc proporțiile pentru marijuana uscată de până la 2,0 gr. ca fiind mici (găsite 0,938 gr.), pentru rășina de cannabis între 0,05 gr.-0,5 gr. – proporții mari (găsite 0,079 gr.) și la pct. 27 amfetamină între 0,1gr.-1,0gr. - proporții mari (găsite 34,061 gr.).

Astfel, în urma percheziției din 21.04.2016 în ap. xx din mun. Chișinău, str. Xxxxxxxx , au fost depistate droguri păstrate de către Siloci Andrei în următoarea formulă: marijuana în cantități mici, rășina de cannabis în cantități mari și amfetamină în cantități deosebit de mari.

Referitor la calificarea formulată de către acuzare, instanța de fond a constatat lipsa scopului de înstrăinare a substanțelor narcotice, lipsind probe certe care să dovedească că transportarea substanțelor respective era cu scop de înstrăinare. Or, acuzarea invocă argumentul care ar sprijini scopul înstrăinării substanțelor narcotice, prin împachetarea acestora în pungi diferite, această probă fiind una indirectă și de natură deductivă, care ar putea conduce la concluzia invocată de acuzare, dacă s-ar confirma și prin alte probe. În lipsa probelor, elementul subiectiv în varianta scopului de înstrăinare decade și invalidează calificarea făcută de către acuzare.

Deci, prima instanță a recalificat acțiunile inculpatului Siloci Andrei și a stabilit că, ultimul a săvârșit fapta prevăzută de art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, ca păstrarea și transportarea drogurilor în proporții deosebit de mari.

Coroborând cele expuse, instanța de apel a menționat că situația de fapt reținută de prima instanță nu corespunde probelor din dosar, care au fost apreciate incorect, instanța de fond nu a descris fapta criminală, considerată ca fiind dovedită, pentru comiterea căreia inculpatul a fost condamnat, nu a apreciat fiecare probă separat, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, inclusiv cu circumstanțele concrete de fapt și de drept indicate în rechizitoriu, în special a calificativului prevăzut de art. 46 Cod penal, neindicând motivele pentru care a respins dovezile și probele apărării.

Mai mult, prima instanță a judecat cauza în raport cu calificative neincriminate inculpatului prin rechizitoriu, și anume la pct. 86, pag. 126, vol. II , se indică , cum ar fi: „*circulația ilegală a drogurilor, etnobotanicelor sau analogilor acestora...*, *producerea, prepararea, experimentarea, extragerea, prelucrarea, transformarea, procurarea...*, *expedierea ...*, sau alte operațiuni ilegale cu droguri sau cu analogi ai acestora..., sau de o organizație criminală ori în favoarea acestora”, or, prin rechizitoriu, acuzatorul de stat a calificat acțiunile comise de Siloci Andrei în baza art. art. 42 alin. (2), 46, 217¹ alin. (4) lit. b), d) Cod penal, *adică circulația*

ilegală a substanțelor narcotice, de către un grup criminal organizat, în proporții deosebit de mari, în scop de înstrăinare.

Instanța de apel a evidențiat că potrivit rechizitoriului, inculpatului Siloci Andrei i-au fost incriminate prevederile art. 42 alin. (2) și art. 46, art. 217¹ alin. (4) lit. b), d) Cod penal și anume, pentru circulația ilegală a substanțelor narcotice, de către un grup criminal organizat, în proporții deosebit de mari, în scop de înstrăinare, însă, acuzatorul de stat la întocmirea rechizitoriului incorect i-a incriminat agravantele prevăzute la art. 42 alin. (2) și 46 Cod penal, or, la materialele cauzei nu a fost prezentată nici o probă care ar demonstra că, anume Siloci Andrei este autorul infracțiunii sau prezența grupului criminal, sau că fapta a fost săvârșită prin participație, la fel, nu a fost redat faptul însușirii sau beneficierii cărorva foloase din infracțiunea incriminată.

Astfel, instanța de apel a notat că, acuzatorul de stat prin rechizitoriu, urma să demonstreze prezența grupului criminal și anume, nu s-a constatat care sunt persoanele care s-au organizat în prealabil pentru a organiza circulația ilegală a substanțelor narcotice, în scop de înstrăinare.

Totodată, la caz, nu au fost anexate careva probe care ar confirma informațiile deținute de către colaboratorii organului de poliție, precum că, Siloci Andrei transporta droguri pentru comercializare, cum ar fi denunț, convorbiri telefonice sau oricare alte probe care ar demonstra comercializarea de către Siloci Andrei a substanțelor narcotice.

La fel, nu a fost demonstrat scopul realizării acestor substanțe narcotice, precum declară martorii acuzării, or, faptul că, drogurile - 1771 g de marijuana găsite în mijlocul de transport condus de Siloci Andrei, fiind ambalate în șase pachete de polietilenă și scotch nu demonstrează intenția ultimului de a realiza aceste substanțe narcotice, și nici nu a fost demonstrată existența mijloacelor financiare obținute în urma comiterii infracțiunilor incriminate.

Mai mult ca atât, nici unul din martorii acuzării nu au declarat despre comiterea infracțiunii de către un grup criminal organizat, iar la materialele cauzei probe care ar demonstra prezența grupului criminal, în cazul dat, nu sunt.

Prin urmare, instanța de apel a exclus din acțiunile inculpatului Siloci Andrei prevederile art. art. 42 alin. (2), 46 Cod penal, or, ultimul a săvârșit păstrarea și transportarea drogurilor în proporții deosebit de mari, fără scop de înstrăinare, infracțiune prevăzută de art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, acțiunile inculpatului întrunind elementele acestei infracțiuni.

Astfel, instanța de apel a constatat următoarea situație de fapt în sarcina inculpatului:

Siloci Andrei, la 21 aprilie 2016 cu automobilul de model „Dacia Logan” cu nr. de înmatriculare XXX XXX, s-a deplasat în r. Cahul, s. Andrușul de Jos, de unde a procurat aproximativ 1771 g de marijuana ambalată în șase pachete de polietilenă și scotch și le-a tăinuit sub căptușeala ușilor din spate ale automobilului și le-a

transportat în mun. Chișinău, iar în rezultatul percheziției efectuate în mijlocul de transport menționat, stopat de către angajații INI al IGP, pe șos. Hîncești 145, mun. Chișinău, au fost ridicate drogurile - 1771 g de marijuană ambalată în șase pachete de polietilenă și scotch, camuflate în ușa automobilului, ceea ce constituie proporții deosebit de mari.

Ulterior, în rezultatul percheziției efectuate de către angajații INI al IGP, la 21 aprilie 2016, între orele 15:30-16:30, în apartamentul nr. xx din bd. Xxxxxxxx, mun. Chișinău, unde inculpatul domicilia temporar, în frigider și în odaie au fost depistate și ridicate droguri și anume: marijuana în cantitate de 0.938 g, amfetamină în cantitate de 34,061 g și rășină de canabis în cantitate de 0.079 g, în total constituind proporții deosebit de mari.

În continuare instanța de apel a specificat, că obiectul material al infracțiunii îl reprezintă 1771 g de marijuană, 0.938 g de marijuană, 34,061 g de amfetamină și 0.079 g de rășină de canabis, în total constituind proporții deosebit de mari, substanțele respective fiind ridicate în urma perchezițiilor efectuate în automobilul de model Dacia Logan n/î XXX XXX și în apartamentul nr. xx din bd. Xxxxxxxx, mun. Chișinău.

Potrivit Hotărârii Guvernului nr. 79 din 23.01.2006 privind aprobarea Listei substanțelor narcotice, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe depistate în trafic ilicit, precum și cantitățile acestora, la pct. 5 al Notelor, se stabilește că cantitățile deosebit de mari de substanțe narcotice, psihotrope și precursori, care au fost depistate în circulația ilegală, se consideră cantitățile ce depășesc cantitățile mari, iar potrivit pct. 7 din listă se consideră proporții mari cantitatea de marijuană uscată între 2,0 gr. - 200 gr., (găsite 1771 gr. și 0,938 gr.), pentru rășina de canabis între 0,05 gr.- 0,5 gr. – proporții mari (găsite 0,079 gr.) și la pct. 27 amfetamină între 0,1gr.-1,0gr. - proporții mari (găsite 34,061 gr.).

În speță, fiind vorba despre cantitatea de 1771 gr. (252 gr.+261 gr.+266 gr.+251 gr.+357 gr.+384 gr.), se atestă că această cantitate depășește proporțiile mari, 1771 gr. fiind mai mult decât 200 gr., astfel substanțele narcotice transportate de către Siloci Andrei reprezintă proporții deosebit de mari, iar drogurile păstrate de către Siloci Andrei constituie marijuană în cantități mici, rășina de canabis în cantități mari și amfetamină în cantități deosebit de mari.

Instanța de apel a notat, că latura obiectivă a infracțiunii în speță se realizează prin activități ilegale alternative cum ar fi: păstrarea, transportarea.

Prin acțiunea de păstrare se înțelege orice acțiune premeditată legată de aflarea ilicită a acestor substanțe în posesia celui vinovat (păstrarea asupra sa, în încăperi, în locuri special adaptate, în ascunzișuri, în mijloace de transport, propuse pentru depozitare temporară etc.). Totodată, nu are importanță cât timp persoana păstrează ilicit aceste substanțe, infracțiunea având un caracter continuu.

Păstrarea substanțelor respective este o continuare firească a procurării sau a preparării (uneori și a transportării, expedierii etc.) acestora.

Transportarea de substanțe narcotice, psihotrope sau analoage ale lor presupune deplasarea acestora dintr-un loc în altul, inclusiv în limitele unei și aceleiași localități, săvârșită cu utilizarea oricărui tip de transport sau a unui obiect utilizat ca mijloc de transport, indiferent de locul păstrării substanțelor strămutate.

În același timp acțiunile de păstrare, se realizează în lipsa unei autorizații de activitate sau licență eliberată de autoritatea de licențiere, contrar prevederilor Legii nr. 382-XIV din 06 mai 1999 cu privire la circulația substanțelor narcotice, psihotrope și a precursorilor.

În acest context instanța de apel a stabilit, că inculpatul Siloci Andrei transporta cu automobilul pe care îl avea în folosință pentru prestarea serviciilor de taximetrie, substanțe narcotice – marijuana – în cantitate de 1771 gr., or, în ușile din spate ale automobilului „Dacia Logan”, n.î. XXX XXX , sub dispozitivele de plastic ale ambelor uși, au fost depistate câte trei pungi cu substanțe care, potrivit raportului de expertiză chimică nr. xxxxxxxx din 10.05.2016, constituie marijuana în cantitate de 1771 gr. (252 gr.+261 gr.+266 gr.+251 gr.+357 gr.+384 gr.).

Totodată, s-a stabilit că, deși inculpatul este domiciliat în mun. Chișinău, str. Xxxxxxxx , ap. 62, acesta a luat cu chirie un apartament situat în mun. Chișinău, str. Xxxxxxxx , ap. xx , încheind un contract de locațiune cu Tanasoi V. în anul 2015, pe care îl avea încă în posesie și folosință la 21 aprilie 2016, data la care în apartament s-a efectuat percheziția, fapt confirmat prin contractul de chirie a apartamentului din 07.12.2015 de pe str. Xxxxxxxx , mun. Chișinău, încheiat între Siloci Andrei și Tanasoi Victoria (f.d. 68-69, vol. II), fapt confirmat atât de către inculpat, cât și de Tanasoi Victoria.

În urma efectuării percheziției în apartamentul nr. xx din mun. Chișinău, str. Xxxxxxxx , au fost depistate mai multe substanțe care, potrivit raportului de expertiză chimică nr. xxxxxxxx din 10.05.2016, constituie marijuana, în cantitate de 0.938 gr, amfetamină în cantitate de 34,061 gr. și rășină de cannabis în cantitate de 0.079 gr. Prin urmare, substanțele narcotice depistate în apartamentul nr. xx din mun. mun. Chișinău, str. Xxxxxxxx, aparțin inculpatului, care era posesorul apartamentului în calitate de locatar, în baza unui acord de locațiune dintre el și Tanasoi Victoria.

Instanța de apel a respins afirmațiile inculpatului precum că, până a închiria acel apartament acolo au mai locuit și alte persoane, iar el, când a făcut ordine a găsit substanțe interzise, cum ar fi iarbă, dar pe care le-a aruncat, la fel și substanțele narcotice depistate în apartamentul nr. xx din str. Cuza Vodă, nu-i aparțin lui, or, aceste declarații se combat cu declarațiile martorului Tanasoi Victoria care a declarat că, în acel apartament nu a locuit nimeni în afară de ei, au închiriat apartamentul mai mult de un an. Înainte de Andrei nu

a locuit nimeni acolo, în afară de copiii ei, iar când aceștia au plecat din țară l-a dat cu chirie.

La fel, a fost respins și argumentul că, Siloci Andrei a închiriat acest apartament pentru a-l da în sublocațiune, pentru a câștiga ceva bani, or, aceste argumente se contrazic cu declarațiile martorului Tanasoi Victoria, care a declarat că, în acel apartament nu a locuit nimeni în afară de ei, cheile erau la Andrei, mai apoi au schimbat lacătul, nu a știut despre asta, a aflat doar după ce au plecat din apartament, când a primit cheile de la ei, mama sa. De câte ori a fost în apartament i-a văzut doar pe Andrei și Alexandru, niciodată alte persoane nu erau prezente. Deci, substanțele narcotice și anume marijuana în cantitate de 0.938 gr., amfetamină în cantitate de 34,061 gr. și rășină de cannabis în cantitate de 0.079 gr., depistate în ap. xx situat în mun. mun. Chișinău, str. Xxxxxxxx , aparțineau lui Siloci Andrei, care era locatar al acestui apartament și care le păstra acolo, or, substanțele narcotice depistate atât în apartament, cât și-n automobil nu se află în circuitul liber, pentru a le putea procura, apoi a le lasă fără supraveghere sau a le uita, cum indică inculpatul că, aceste substanțe au fost lăsate acolo de către alte persoane, în cazul apartamentului de către subchiriași, iar în cazul automobilului nu cunoaște de către cine, or, lacătul automobilul a fost forțat, iar de acest automobil se folosea el, fratele său Siloci Alexandru și Verlan Ruslan, care este proprietarul automobilului.

Au fost apreciate critic declarațiile inculpatului Siloci Andrei date în cadrul primei instanțe, precum că, „...la data de 21 aprilie 2016 a fost chemat de către Negru Igor, în r. Cahul, s. Andrușul de Jos, pentru a oferi servicii de taximetrie. La acel moment el nu lucra, dar a mers în locul fratelui, când a ajuns în satul Andrușul de Jos, a văzut că Negru Igor avea niște lucruri și l-a rugat să dea mașina în ogradă. Între timp Siloci Andrei a plecat la magazin sa facă cumpărături, iar Negru Igor a încărcat totul în automobil. Inculpatul declară că nu știe ce a fost încărcat în automobil. Peste vreo 5 minute după încărcarea lucrurilor Siloci Andrei și Negru Igor au plecat din satul Andrușul de Jos spre Chișinău. Negru Igor era foarte agitat și permanent se mișca, din spusele inculpatului. Negru Igor se purta neclar, neadecvat și agitat, îl ruga des pe inculpat să oprească mașina. La intrarea în Chișinău, lângă Gara de Sud, inculpatul și Negru Igor au fost stopați de către poliție...”, or, aceste argumente se combat cu declarațiile martorului Negru Igor, care a declarat că, „... într-o seară inculpatul l-a anunțat pe Negru Igor că va avea drum în ziua următoare dinspre Cahul spre Chișinău și ar putea să treacă să îl ia dacă are nevoie. La intrarea în Chișinău au fost opriți și reținuți. Pe el l-au eliberat în aceeași zi. Inculpatul a parcat mașina în drum atunci când a venit la el în sat. Nu a plecat nicăieri de lângă mașină. Pe drum spre Chișinău nu își amintește să se fi oprit vreodată. Negru Igor a declarat că și el a fost audiat de către polițiști, iar la domiciliul său (părinților săi) s-a făcut percheziție, nu au găsit nimic interzis...”.

Instanța de apel a apreciat critic afirmațiile lui Siloci Andrei care a relatat în instanța de fond că, „...îndeplinit toate cerințele și s-a subordonat; a solicitat un avocat, dar i s-a răspuns că va primi la inspectorat...”, or, aceste declarații sunt combătute prin declarațiile martorilor acuzării și anume, martorii Gonța Anatolie și Șaban Andrei au declarat că, „... În calitate de conducător al automobilului la momentul dat era Siloci Andrei. Acestuia i-a fost prezentată ordonanța de efectuare a percheziției și i s-a propus să predea benevol drogurile sau alte substanțe interzise, în caz că le deține. Siloci Andrei a declarat că nu deține asemenea substanțe. Martorii Gonța Anatolie și Șaban Andrei au mai declarat că, în cadrul percheziției efectuate ulterior refuzului lui Siloci Andrei, în ușile din spate ale automobilului, din ambele părți, au fost găsite câte trei pungi de polietilenă cu substanțe ambalate specific drogurilor...”, astfel, inculpatul nu a îndeplinit toate cerințele și nici nu s-a subordonat, iar cu referire la avocatul solicitat de către Siloci Andrei, martorul Tverdohleb Alexandru a declarat că, „...Lui Siloci Andrei i-a fost prezentată ordonanța de efectuare a percheziției, i s-a propus să apeleze la un avocat și inculpatul a refuzat...”, prin urmare drepturile inculpatului la momentul efectuării perchezițiilor nu au fost încălcate, inculpatul refuzând a fi asistat de avocat.

Inculpatul Siloci Andrei a mai declarat că, „...Din decembrie 2015 și până în aprilie apartamentul a fost dat în chirie de vreo 10-15 ori, el, doar venea periodic acolo ca să facă curățenie. La momentul efectuării percheziției, apartamentul era dat în chirie unor cunoscuți de-ai lui Stețco Alexandru, cărora nu le-a luat actele, nu îi cunoștea, a luat de la ei doar un avans de 30 de euro...”, însă instanța de apel a reținut că, la materialele cauzei nu au fost prezentate careva probe, care ar confirma aceste declarații, iar martorul Stețco Alexandru, în ședința de judecată a primei instanțe, nu a susținut declarațiile inculpatului, invocând că, „... niște băieți i-au adus cheile de la apartament și ulterior au venit polițiștii și l-au luat la percheziție...” fără a concretiza care băieți, de ce anume lui i-au adus cheile și de ce inculpatul a declarat ferm că, cheile de la apartament sunt la Stețco Alexandru.

Martorul Tanasoi Victoria, la fel, a declarat că, „...În 2015 aproximativ ea a încheiat cu inculpatul și cu o persoană pe nume Alexandru un contract de locațiune..., ... De câte ori a fost în apartament i-a văzut doar pe Andrei și Alexandru, niciodată alte persoane nu erau prezente...”.

În acest context, instanța de apel a respins și argumentele avocatului Radu-Ștefan Patrașanu, susținute în ședința instanței de apel de avocatul Medeleanu Roman, în interesele inculpatului Siloci Andrei, referitor la faptul că, nu a fost demonstrată vinovăția lui Siloci Andrei, iar acuzarea se bazează pe presupuneri, apreciindu-le drept o metodă de apărare și care sunt combătute prin probele desfășurate analizate supra, nefiind necesară o expunere suplimentară.

Cu referire la latura subiectivă a infracțiunii, instanța de apel a stabilit, că inculpatul Siloci Andrei era conștient de caracterul ilegal al circulației ilegale a substanțelor narcotice , fără scop de înstrăinare.

În acest sens, instanța de apel a reținut că, nu s-a demonstrat faptul că, inculpatul Siloci Andrei a urmărit scopul obținerii unui profit nejustificat, rezultat din transportarea și vânzarea substanțelor narcotice, iar, argumentul acuzării precum că, inculpatul avea scop de a vinde substanțele narcotice depistate în automobilul condus de el, cât și în apartamentul pe care-l închiria, prin faptul că, substanțele narcotice depistate în automobil erau împachetate, iar cele depistate în apartament constituiau proporții deosebit de mari, ceea ce demonstrează că erau destinate pentru comerț, instanța de apel, le-a respins, or, la materialele cauzei asemenea probe nu au fost prezentate.

Mai mult, instanța de apel a reținut că, în urma perchezițiilor efectuate, nu au fost depistați banii, care ar putea fi câștigați de către inculpat, în cazul în care s-ar ocupa cu comercializarea substanțelor narcotice, prin ce încă odată se demonstrează faptul că, inculpatul Siloci Andrei nu a avut scop de a înstrăina aceste substanțe narcotice.

Sub aspectul laturii subiective, ținând cont de împrejurările săvârșirii faptei, astfel cum a fost descris mai sus, instanța de apel a apreciat că inculpatul își dădea seama de caracterul ilegal al faptei sale, a prevăzut rezultatul faptei sale și l-a urmărit prin săvârșirea acestei fapte, prin urmare a săvârșit fapta cu vinovăție sub forma intenției directe.

Totodată, în opinia instanței de apel inculpatul Siloci Andrei se încadrează în calitatea de subiect al infracțiunii respective.

Cu referire la individualizarea pedepsei stabilite inculpatului, instanța de apel ținând cont de opinia acuzatorului de stat, avocatului inculpatului, a menționat că, corectarea și reeducarea inculpatului Siloci Andrei este posibilă numai cu atragerea la răspundere penală, și numai aplicând față de aceasta pedeapsa cu închisoare pe un termen de 4 (patru) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis și cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în domeniul circulației drogurilor pe un termen de 5 ani.

Distinct de cele expuse, instanța de apel a reținut ca fiind justificate solicitările procurorului privind încasarea de la inculpatul Siloci Andrei a cheltuielilor judiciare în sumă de 1700 lei or, aceste cheltuieli au fost efectuate în cadrul urmăririi penale în vederea acumulării probatoriului necesar pentru demonstrarea vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate, cheltuieli ce sunt trecute în contul statului.

Astfel, instanța de apel a evidențiat prevederile Legii nr. 316 din 22.12.2017 pentru modificarea și completarea unor acte legislative, în vigoare din 09.02.2018, prin care au fost operate modificări la art. 143 Cod procedură penală, potrivit cărora aliniatul (2) al articolului 143 Cod procedură penală a fost abrogat. În acest sens, instanța de apel a reiterat că potrivit modificărilor

operate prin Legea nr. 316 din 22.12.2017 a fost exclus art. 143 alin. (2) Cod procedură penală, potrivit căruia: plata expertizelor judiciare efectuate în cazurile prevăzute la alin. (1) se face din contul mijloacelor bugetului de stat, prin urmare la data de 04.05.2016 și 10.05.2016 normele procedural penale prevedeau expres achitarea din contul statului a cheltuielilor judiciare, ce constituie cheltuieli legate de expertiza judiciară, or, modificările în acest sens au intrat în vigoare abia la data de 09.02.2018.

Cu referire la argumentele expuse în cererea inculpatului Siloci Andrei, privind aplicarea art. 385 Cod de procedură penală, instanța de apel le-a apreciat ca fiind fondate, dat fiind faptul că în speță se constată încălcarea drepturilor prevăzute de articolul 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale în Penitenciarul nr. 13 – Chișinău, or, jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului sancționează tortura și tratamentele sau pedepsele inumane ori degradante, indiferent de circumstanțe și de comportamentul victimei.

8. Decizia instanței de apel este atacată cu recursuri ordinare de către:

- procurorul în Procuratura de Circumscripție Chișinău, Țurcanu Svetlana, care invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) și 12), solicită, casarea totală a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 septembrie 2020 și dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată;

- avocatul Medeleanu Roman în numele inculpatului, care invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 12), solicită casarea totală a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 septembrie 2020 și dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată;

- inculpatul Siloci Andrei, care fără a invoca vreun temei din cele prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală a solicitat să-i fie compensat prejudiciul moral și material, considerând că a fost ilegal privat de libertate;

- Siloci Elena și Siloci Evghenii, care fără a invoca vreun temei din cele prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, solicită ca inculpatului Siloci Andrei să-i fie compensat prejudiciul moral și material, considerând că a fost ilegal privat de libertate;

8.1. În motivarea cerințelor sale, procurorul a invocat următoarele argumente:

- în cazul în care instanța de apel nu este de acord cu aprecierea probelor de către acuzare și a ajuns la concluzia calificării acțiunilor lui Siloci Andrei în baza art.217 alin. (4) lit. b) Cod penal, urma să dezvăluie această concluzie expunându-și punctul său de vedere asupra fiecărei probe aduse în sprijinul învinuirii și puse la baza deciziei de modificare a calificării, fapt care pe caz nu

a avut loc, fiind efectuată o apreciere eronată și formală de ordin general a probelor și circumstanțelor cauzei;

- instanța de apel, nu a ținut cont și nu a apreciat totalitatea probelor ce dovedesc vinovăția inculpatului Siloci Andrei, în mod greșit a respins probele administrate de către acuzarea de stat, fără a fi constatate încălcarea normelor procesuale invocate, a apreciat în mod superficial aceste probe, fără a fi evidențiate acele derogări evidente invocate acuzarea atestă că la recalificarea acțiunilor inculpatului de la art. 217¹ alin. (4) lit. d) Cod penal la infracțiunea prevăzută de art. 217 al. (4) lit. b) Cod penal;

- instanța de apel nu a ținut cont de componența de infracțiune supusă analizei și în mod greșit a omis calificativul de „înstrăinare”. Astfel, intenția de a înstrăina substanțele menționate reprezintă dorința, planul unei persoane care declanșează acțiuni în acest sens, cum ar fi: procurarea, prepararea, păstrarea, transportarea acestora, plasarea într-un ambalaj comod pentru înstrăinare sau încheierea unei înțelegeri corespunzătoare cu consumatorul.

- în prezenta speță au fost aplicate greșit prevederile art. 227-229 Cod de procedură penală, or efectuarea cheltuielilor de judecată într-o cauză penală este provocată de săvârșirea unei infracțiuni;

- instanța de apel în mod greșit a diminuat pedeapsa stabilită inculpatului Siloci Andrei, or, în acest caz instanța de apel nu a ținut cont de circumstanțele prezentei cauze penale și consecințele survenite.

8.2. În motivarea cerințelor sale avocatul Medeleanu Roman a invocat următoarele argumente:

- instanța de apel la adoptarea hotărârii de condamnare urma să se conducă de probele administrate în cadrul ședințelor de judecată și în acest context, instanța de apel greșit au pus la bază declarațiile unor martori, și anume martorii acuzării Gonța Anatolie, Tverdohleb Alexandru, Șaban Andrei, Verlan Ruslan, Tanasoi Victoria ce nu au fost audiați în ședințele de judecată în instanța de apel, fiind neglijat dreptul la apărare a inculpatului, neexistând mai mult nici o probă referitor la latura subiectivă a componenței de infracțiune;

- în cauza dată nu au existat elementele unei componențe de infracțiune, nu există latura subiectivă, precum și celelalte elemente obligatorii;

- instanța de apel nu a motivat respingerea argumentelor apărării invocate în cererea de apel. Instanța de apel vag a menționat că argumentele apărării nu sunt întemeiate nefiind argumentate întru respingerea apelului apărării.

8.3. În motivarea cerințelor sale, inculpatul Siloci Andrei a menționat următoarele:

- organul de urmărire penală i-a refuzat să facă cunoștință cu rezultatele acțiunilor de urmărire penală ce au avut loc în perioada cuprinsă în 10 iulie 2015 și 21 aprilie 2015, iar informații acumulate urmare acțiunilor procesuale nominalizate, au fost dobândite contrar art. 94 Cod de procedură penală;

- în cadrul examinării prezentei cauze în instanțele de judecată a comunicat toată informația ce îi era cunoscută despre infracțiunea comisă la data de 21 aprilie 2016.

8.4. În motivarea cerințelor sale Siloci Evghenii și Siloci Elena în numele inculpatului au invocat următoarele argumente:

- urmărirea penală începută în privința lui Siloci Andrei a fost începută contrar prevederilor de referință din Codul de procedură penală;

- în cadrul prezentei cauze penale nu au fost respectate prevederile art.415 alin. (2¹) Cod de procedură penală;

- la momentul de față Siloci Andrei nejustificat se află în detenție;

9. Judecând recursurile declarate, pe baza materialului din dosarul cauzei și a motivelor invocate, Colegiul penal lărgit consideră că acestea urmează a fi respinse, cu menținerea deciziei instanței de apel, din următoarele raționamente.

În conformitate cu art. 424 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța de recurs judecă recursul numai cu privire la persoana la care se referă declarația de recurs și numai în raport cu calitatea pe care aceasta o are în proces.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnaților.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

Art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală stipulează că judecând recursul, instanța respinge recursul ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate.

Colegiul penal lărgit reține că, soluția respectivă se adoptă în cazul în care se constată că recursul nu a fost declarat cu respectarea condițiilor legale (este tardiv sau inadmisibil) ori nu este întemeiat legal (este nefondat).

Recursul este nefondat atunci când hotărârea atacată este legală, întemeiată și motivată.

Cu referire la recursul declarat de procuror:

Din textul recursului examinat se evidențiază dezacordul titularului acestuia cu decizia instanței de apel cu privire la individualizarea pedepsei și pretinsa recalificare greșită a faptei inculpatului, invocându-se temeiurile pentru recurs prevăzute la pct. 6), 10) și 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului

pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când **pct. 6)** instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, **pct. 10)** s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale, **pct. 12)** faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal lărgit atestă că motivele și temeiurile de recurs invocate de către partea acuzării, nu și-au găsit confirmarea, în speță nefiind constatate erorile de drept invocate.

Astfel, ce ține de temeiurile de recurs prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 6) și 12) indicate de recurent, Colegiul penal conchide că în esență, partea acuzării nu este de acord cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului în baza art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, considerând că în fapta săvârșită de inculpat sunt întrunite toate elementele constitutive ale componenței de infracțiune prevăzută de art. 217¹ alin. (4) lit. b), d) Cod penal, fapt ce se demonstrează prin probatoriul administrat la caz.

Analizând materialele dosarului prin prisma argumentelor formulate în recurs, Colegiul penal lărgit reține că potrivit rechizitoriului, Siloci Andrei a fost deferit justiției, fiind învinuit de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 42 alin. (2), 46, 217¹ alin. (4) lit. b) și d) Cod penal, conform indicilor calificativi: circulația ilegală a drogurilor, etnobotanicelor sau analogilor acestora în scop de înstrăinare, adică producerea, prepararea, experimentarea, extragerea, prelucrarea, transformarea, procurarea, păstrarea, expedierea, transportarea, distribuirea sau alte operațiuni ilegale cu droguri sau cu analogi ai acestora, săvârșite în scop de înstrăinare, ori înstrăinarea ilegală a drogurilor sau analogilor acestora de un grup criminal organizat sau de o organizație criminală ori în favoarea acestora, în proporții deosebit de mari.

La rândul său, instanța de apel prin decizia sa din 11 septembrie 2020, respingând apelul procurorului, a menționat că potrivit rechizitoriului, inculpatului Siloci Andrei i-au fost incluse art. 42 alin. (2) și art. 46, art. 217¹ alin. (4) lit. b), d) Cod penal și anume, circulația ilegală a substanțelor narcotice, de către un grup criminal organizat, în proporții deosebit de mari, în scop de înstrăinare, însă sub acest aspect acuzatorul de stat la întocmirea rechizitoriului incorect i-a incriminat agravantele prevăzute la art. 42 alin. (2) și 46 Cod penal, or, la materialele cauzei nu a fost prezentată nici o probă care ar demonstra că, anume Siloci Andrei este autorul infracțiunii sau prezența grupului criminal, sau că fapta a fost săvârșită prin participație, le fel, nu a fost redat faptul însușirii sau beneficierii cărorva foloase din infracțiunea incriminată.

În același context, în vederea respingerii argumentelor din recurs Colegiul penal notează că acesta se bazează pe dezacordul cu chestiunea de

apreciere eronată a probelor, însă la etapa judecării recursului ordinar, instanța de recurs nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele de fond, aceasta fiind sarcina primordială a acestor instanțe.

Așadar, instanța de recurs nu examinează criticele referitoare la presupusa greșită reținere, pe baza probelor administrate în cauză, a anumitor elemente factice, ci verifică, prin raportare la situația de fapt stabilită de instanța de apel, corectitudinea achitării inculpatului de sub învinuirea imputată acestuia prin rechizitoriu.

Mai mult, regula generală desprinsă din dispozițiile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că la această etapa instanța de recurs verifică erorile de drept comise de instanțele de fond, în baza temeiurilor stipulate expres de norma respectivă, dar nu apreciază sau face o reapreciere a stării de fapt reținute în cauză.

Analizând motivele care au fundamentat concluzia instanței de apel cu privire la reîncadrarea faptelor imputate inculpatului Siloci Andrei, Colegiul penal lărgit constată că instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. art. 414 alin. (1), 417 alin. (8) Cod de procedură penală, iar decizia contestată cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată.

În lumina considerentelor expuse *supra*, Colegiul penal lărgit atestă, că la soluționarea cauzei instanța de apel a ținut cont de prevederile art. art. 99-101, 414 Cod de procedură penală, a cercetat probele sub toate aspectele, verificându-le și apreciindu-le prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, astfel întemeiat ajungând la concluzia privind recunoașterea vinovăției lui Siloci Andrei de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal.

Cu referire la alegațiile recurentul privind incidența în speța de referință a prevederilor art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, instanța de recurs atestă că instanța de apel corect a aplicat prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal, ținând cont de toate circumstanțele comiterii infracțiunii și de practica judiciară constantă la acest capitol.

Prin criterii generale de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele (regulile) stabilite de lege, de care este obligată să se conducă instanța de judecată la aplicarea fiecărei pedepse, pentru fiecare persoană vinovată în parte.

Legea penală acordă instanței de judecată o posibilitate largă de aplicare în practică a principiului individualizării răspunderii penale și a pedepsei penale, ținând cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care agravează sau atenuează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Astfel, Colegiul penal lărgit reține că, persoanei declarate vinovate, trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

Conform prevederilor art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului, și respectiv la rândul său are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea ultimului, cât și a altor persoane.

Totodată, conform prevederilor art. 75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a Codului penal în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a acestuia.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei, care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

La caz, prin decizia contestată, Siloci Andrei a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, la o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani.

Sub acest aspect, instanța de recurs constată că, pedeapsa individualizată de către instanța de apel, corespunde principiului proporționalității și scopului prevăzut în art. 61 alin. (2) Cod penal, și va duce la restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.

Cu referire la alegațiile recurentului precum că „...în prezenta speță au fost aplicate greșit prevederile art. 227-229 Cod de procedură penală, or efectuarea cheltuielilor de judecată într-o cauză penală este provocată de săvârșirea unei infracțiuni”, instanța de recurs le apreciază drept declarative și neîntemeiate, or, potrivit procesului verbal de informare despre terminarea urmăririi penale din 26 mai 2016 (f.d. 105-109, Vol. I) se atestă că cheltuielile judiciare menționate de procuror au fost suportate până la data de 09.02.2018, când au intervenit modificări în art. 143 alin. (2) Cod de procedură penală, care a fost abrogat prin Legea nr. 316 din 22.12.2017, în vigoare din 09.02.2018, care până la această dată prevedea imperativ că plata pentru efectuarea expertizelor prevăzute la alin. (1) a aceluiași articol se face din contul mijloacelor bugetului de stat.

În contextul celor expuse, Colegiul penal lărgit relevă că argumentele punctate în recursul declarat de procuror nu sunt incidente cauzei deferite judecării, iar instanța de apel și-a motivat just soluția adoptată, fapt ce determină incontestabil concluzia că recursul ordinar este neîntemeiat.

Cu referire la recursurile ordinare declarate de către avocatul Medeleanu Roman în numele inculpatului și de către inculpat

În conținutul recursului declarat de apărare se invocă temeiurile pentru recurs prevăzute la pct. 6), 8) și 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când **pct. 6)** instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, **pct. 8)** nu au fost întrunite elementele infracțiunii sau instanța a pronunțat o hotărâre de condamnare pentru o altă faptă decât cea pentru care condamnatul a fost pus sub învinuire, cu excepția cazurilor reîncadrării juridice a acțiunilor lui în baza unei legi mai blânde; **pct. 12)** faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Verificând legalitatea hotărârii atacate prin prisma aspectelor abordate de titularul recursului, Colegiul penal lărgit reține că motivele invocate în susținerea acestor temeiuri de recurs nu s-au confirmat în urma cercetării materialelor cauzei.

Astfel, ce ține de temeiul de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, prin prisma cazurilor specificate de recurent, Colegiul penal lărgit constată că acest temei nu este incident în speță, dat fiind faptul că, instanța de apel, la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (1) pct. 8), 419 Cod de procedură penală și prin hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor relevante invocate în apelurile declarate, întemeindu-și soluția în baza probelor verificate și apreciate corect de instanța de apel prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, descrise și analizate în decizia instanței de apel (f.d. 223-2xx , vol. III).

Cu referire la argumentele recurentului cu privire la existența în cauza examinată a erorii de drept prevăzute la pct. 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, potrivit căreia hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel când *nu au fost întrunite elementele infracțiunii*, instanța de recurs menționează, că potrivit art. 113 alin. (1) Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componentei infracțiunii prevăzute de norma penală.

Colegiul penal reține, că acest temei include cazurile când nu a fost stabilită fapta care corespunde elementelor constitutive ale infracțiunii, nici mijloacele de probă prin intermediul cărora s-au constatat elementele constitutive, ori când nu au fost stabilite faptele care invocă circumstanțele atenuante și agravante ale infracțiunii.

Potrivit materialelor cauzei, de către prima instanță inculpatul Siloci Andrei a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de

art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, conform indicilor calificativi „*păstrarea și transportarea drogurilor în proporții deosebit de mari, fără scop de înstrăinare*”.

La rândul său, instanța de apel a casat sentința, inclusiv din oficiu în baza art. 409 alin. (2) Cod de procedură penală, pronunțând o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Siloci Andrei a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal - *păstrarea și transportarea drogurilor în proporții deosebit de mari, fără scop de înstrăinare*.

Colegiul penal, analizând materialele cauzei în raport cu argumentele invocate de către recurent, conchide că instanța de apel la judecarea apelurilor a respectat prevederile art. 414 Cod de procedură penală și corect a concluzionat că în acțiunile inculpatului sunt prezente elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, motivându-și temeinic soluția în acest sens, așa cum este indicat în pct. 7, 7.1. al prezentei decizii, soluție pe care instanța de recurs o însușește și reiterarea căreia nu o consideră necesară, deoarece soluția instanței de apel este pe deplin conformă circumstanțelor de fapt și de drept stabilite, precum și practicii judiciare constante.

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în cazul în care instanțele de fond și-au motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției acestor instanțe (a se vedea, în special, *cauzele Garcia Ruiz v. Spania, hotărârea din 21 ianuarie 1999; Helle v. Finlanda, hotărârea din 19 decembrie 1997*).

Totodată, în concepția Curții Europene, art. 6 § 1 nu impune motivarea detaliată a deciziei unei instanțe de recurs care, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge un recurs ca fiind „lipsit de șanse de succes” (*cauza Van de Hurk v. Olanda, nr. 16034/90 din 19 aprilie 1994, Immeubles Groupe Kosser v. Franța, nr. 38748/97 din 9 martie 1999*).

Prin urmare, Colegiul penal conchide că în speță nu a fost constatată existența erorii de drept prevăzută la art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, deoarece asemenea eroare în speță nu a fost comisă.

În ceea ce ține de faptul că partea apărării și-a întemeiat recursul pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală, în sensul că faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită, instanța de recurs menționează că avocatul nu au motivat recursul sub aspectul temeiului de casare invocat, nefiind specificate care ar fi acele prevederi legale în care urmau a fi încadrate juridic faptele greșit calificate în opinia recurentului de către instanța de apel.

Astfel, în circumstanțele în care recursul nu este motivat sub aspectul temeiului de casare invocat, instanța de recurs nu poate examina posibilitatea

modificării încadrării juridice a faptelor incriminate inculpatului de către instanțele de fond, deoarece instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul ordinar al apărării cu circumstanțe în fapt și în drept, care l-ar justifica.

Cu referire la recursul declarat de către Siloci Andrei, instanța de recurs accentuează că potrivit art. 430 Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să corespundă anumitor cerințe, în special, textul recursului trebuie să conțină argumentarea ilegalității hotărârii atacate, cu indicarea temeiurilor prevăzute expres de art. 427 Cod de procedură penală (unul sau mai multe din acestea) și cu invocarea problemelor de drept ce persistă în cauza deferită judecății și care au afectat echitatea procedurilor desfășurate de instanța de apel împotriva inculpatului.

În acest context, instanța de recurs observă că recurentul critică hotărârile instanțelor de fond, invocând în prim plan anumite erori grave admise la etapa de urmărire penală, însă în acest sens nu invocă nici un temei din cele 16 prevăzute de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală.

De principiu, instanța de recurs preia spre examinare doar acele critici, care sunt corespunzător argumentate de recurenți, cu indicarea legăturii cauzale dintre eroarea de drept pretinsă că a fost admisă de instanța inferioară și circumstanțele de fapt ale cauzei cărora acestea se circumscrie.

Pe aceeași linie de considerente, Colegiul evidențiază că, invocarea formală a unor temeiuri de casare, care nu sunt urmate de o motivare corespunzătoare, nu poate face obiect de examinare în procedura de recurs, având în acest sens în vedere că, potrivit art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii. Completarea cererii de recurs cu argumente ce ar suplini-o din oficiu, este contrară principiului contradictorialității ce guvernează întreg procesul penal.

Cu referire la recursul declarat de către Siloci Evghenii și Siloci Elena în numele inculpatului

Potrivit prevederilor art. 424 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța de recurs judecă recursul numai cu privire la persoana la care se referă declarația de recurs și numai în raport cu calitatea pe care aceasta o are în proces.

Ținând cont de prevederile art. 429 alin. (1), 421 și 401 Cod de procedură penală, Colegiul penal reține, că recursul este declarat de părinții inculpatului, care conform dispozițiilor legale sus menționate nu se includ în lista exhaustivă a persoanelor ce au dreptul să conteste hotărârile judecătorești cu recurs ordinar, aceștia neavând nici o calitate procesuală în prezenta cauză penală.

În consecință, Colegiul penal conchide că recursul ordinar declarat de Siloci Evghenii și Siloci Elena, părinții inculpatului Siloci Andrei, în numele ultimului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din

11 septembrie 2020, nu întrunește cerințele de formă și conținut și se declară ca inadmisibil.

Generalizând considerentele expuse *supra*, Colegiul penal lărgit constată că la judecarea apelurilor, instanța de apel a respectat prevederile art. art. 414-419 Cod de procedură penală, iar hotărârea adoptată cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată. Instanța de apel la judecarea cauzei în ordine de apel nu a comis erori de drept, care ar genera casarea deciziei adoptate, fapt ce impune respingerea recursurilor ordinare declarate în speță, ca inadmisibile.

10. În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Se resping ca inadmisibile, recursurile ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Țurcanu Svetlana, de către avocatul Medeleanu Roman în numele inculpatului, de către inculpat, precum și de către Siloci Evghenii și Siloci Elena în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 septembrie 2020, în cauza penală în privința lui *Siloci Andrei xxxx*.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **30 iulie 2021**.

Președinte

Toma Nadejda

Judecători

Boico Victor

Țurcan Anatolie

Timofti Vladimir

Bejenaru Iurie